

си_ лу, до_стой_но щоб про_ сла_ ви_ти Те_ бе?! У_ сім є_ ством Те_ бе я від_ чу_
 ми_ ра би_ е_ ньем серд_ ца, жиз_ нью и ду_ шой?! Всем су_ щє_ ством Те_ бя я о_ ся_

p *cresc.*

p *cresc.*

p *cresc.*

_ва_ ю, Тво_ю ве_ лич_ ність й див_ ну про_ сто_ ту і ба_ чу, як Ти хво_ рих всіх зці_
 _за_ ю, Тво_ ё ве_ ли_ чье ря_ дом с про_ сто_ той. Я ви_ жу, как боль_ ных Ты ис_ це_

mf

mf

mf

_ля_ єш і у_ су_ ва_ єш мит_ тю не_ міч всю. 2. Ти щас_ тя
 _ля_ єшь, как бес_ ко_ рыст_ но жерт_ ву_ єшь Со_ бой. 2. Ты не_ у_

tr

tr

tr

♩

2

mf

У_сім є_ ством Те_ бе я відчу_ ва_ ю, Тво_ю ве_
 _вих. _ку. Всем су_ще_ ством Те_ бя я о_ ся_ за_ ю, Тво_ ё ве_
 _ных. _шой.

mf *mf* *mf* *mf*

лич_ ність й див_ ну про_ сто_ ту і щирим сер_ цем, Гос_ по_ ди, ба_
 _ли_ чье ря_ дом с про_ сто_ той, но щоб вос_ петь Те_ бя, я э_ то

mf *mf*

f *rit.*

жа_ ю, щоб Ти при_ йняв мо_ ю хва_ лу пал_ ку.
 зна_ ю, мне на_ до быть с кри_ сталь_ но_ ю ду_ шой.

f *f*

1. Великий Образ! Де знайдеться ліра
І де слова натхненні, звучні є —
Твоєї ласки оспівати силу,
Достойно щоб прославити Тебе?!
    Усім еством Тебе я відчуваю,
    Твою величність й дивну простоту
    І бачу, як Ти хворих всіх зціляєш
    І усуваєш миттю неміч всю.
2. Ти щастя щедро ніс у світ розлогий,
Завжди в путі, завжди в юрбі людей,
А по ночах Твої боліли ноги
Від тих доріг, що пройдені за день.
    Та до хреста не виривався стогін
    Й слова жалю із уст Твоїх святих,
    Лише вночі каміння Єлеону
    Вникало в сум всіх молитов живих.
3. Простий, доступний жителю земному,
Про Себе Ти так часто забував
І в кожнім бачив рідного, близького,
Цілком Себе для інших віддавав.
    Усім еством Тебе я відчуваю,
    Твою величність й дивну простоту
    І щирим серцем, Господи, бажаю,
    Щоб Ти прийняв мою хвалу палку.

} 2 рази

-
1. Великий Образ! Мне ль моею лирой,
Такою слабой, немощной, земной,
Воспеть Тебя для страждущего мира
Биеньем сердца, жизнью и душой?!
    Всем существом Тебя я осязаю,
    Твоё величье рядом с простотой.
    Я вижу, как больных Ты исцеляешь,
    Как бескорыстно жертвуешь Собой.
  2. Ты неустанно счастье нёс для многих,
Всегда в пути, всегда в толпе людей,
А по ночам Твои болели ноги
От тех дорог далёких и камней.
    Но до креста никто не слышал стона,
    Ни слова жалобы из уст святых,
    И только часто камни Елеона
    Вникали в скорбь молитв Твоих ночных.
  3. Простой, доступный жителю земному,
Ты о Себе так часто забывал
И, видя в каждом близкого, родного,
Всё, до дыханья жизни, Сам отдал.
    Всем существом Тебя я осязаю,
    Твоё величье рядом с простотой,
    Но чтоб воспеть Тебя, я это знаю,
    Мне надо быть с кристальной душой.

} 2 раза

Великий Образ!

Слова: В. Янченко
Переклад: Н. Шибких
Музика: Т. Спесивцева
Обробка: К. Лунченко

Великий Образ!

Слова: В. Янченко
Музыка: Т. Спесивцева
Обработка: К. Лунченко